

איצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

סדר הלילה

סדר הלילה הוא קונטרס מעט הכמות ורב האיכות, שהוצא לאור על ידי מכון 'חלל עדין' שעל ידי רשת הכוללים 'אורות הנחל'.

הקונטרס מהווה מדרג מפורט לסדר הלילה, מכניסת הלילה ועד סופו; כל מה שיש לעשות משקיעת התמה ועד עלות השחר.

מלוקט מספרי רבינו הקדוש ותלמידיו - והכל לעובדא ולמעשה. להשיג בחנויות ספרי ברסלב, ובטל: 052-7121437

חדש: בית ברסלב!

בשורה משמחת לציבור מבקשי ה'.

בשעה טובה ומוצלחת נחנך בירושלים מרכז חסידי חדש - 'בית ברסלב'.

המיקום ברחוב יהודית 4 (קומה וחצי לעלות) שכונת מחנה-יהודה.

המרכז נתון מענה לכל המעוניין להתחוק בשיעורים, שיחת חברים, ריקודים, מנחה וערבית בנוסח ברסלב, סעודות ראש חודש ועוד. לבידורים: 052-7600416

"רק תחוקו עצמכם ביחד" (מתוך צוואת רבינו הקדוש)

לזהות את האינ הסמוי

מה גרוע יותר, חטא בשוגג או במזיד? לכאורה אין כאן אפילו שאלה, המזיד עובר עבירה חמורה פי כמה, כי זהו מרד גלוי במלכו של עולם; בעוד שהשוגג רק נכשל מחוסר שימת לב ומהעדר מחשבה. אולם לאמתו של דבר, יש צד בשוגג שגרוע יותר מאשר המזיד.

חסד עשה הקדוש ברוך הוא עם האדם וברא מצפון בלב, אלה הן הרגשות פנימיות דקות שאמורות לחוש תמיד כשמשוהו אינו כשורה. המצפון הזה מייסר ומלקח את הלב כאשר הוא מתכחש לאמת או עושה דבר עבירה חלילה; הוא תובע וזועק חמס כאשר האדם פונה אל הצד הרע.

ככל שהאדם זך יותר, כן מצפונו נקי יותר והוא מטה את האדם לדרך הטוב. מצפונו ממלא את לבו ברגשי אשם וחרטה כאשר הימרה את פי בוראו, הוא מתמלא בושה על העבר ומבקש סליחה בלב מור. המצפון הוא אם כן מסייע חזק לשוב בתשובה שתלויה בהרטה על העבר שלא היה כראוי.

כאשר האדם עובר עבירה במזיד מפני שתאוותו גברה עליו והוא נגרר כבהמה אחר פיתוי יצרו, אזי נזעקים כל מצפוני הלב, הם מייסרים ומכים אותו בשוטי אש, תובעים ממנו על מה ולמה עשה את הרעה הזאת, ואזי רבים סיכויי שאכן יחזור וישוב, ואם ישכיל - הוא גם יגדור גדרים שלא ייכשל עוד.

לעומת זאת, כאשר האדם נכשל בשוגג, הרי כל המצפונים הללו רדומים; הוא חוזר ועושה את המעשה מבלי לחוש מאומה, וככל שמתרגל לכך, כן פוחתת ערנותו.

אם אנחנו דנים מצד חומרת המעשה - ודאי שהמזיד חמור יותר, אך אם נחשוב מי עלול יותר שלא לשוב בתשובה, הרי השוגג מצוי בסכנה זו פי כמה; הוא יכול להישאר בשפל מדרגתו כל ימי חייו, מבלי להרהר אפילו פעם אחת בתשובה!

התורה הקדושה מספרת על שני אויבים מרים, עמם התמודד יעקב אבינו. לבן הארמי ועשו הרשע. אלו הם שני כוחות רע שבלב האדם. עשו האדמוני מגלם את 'רתיחת הדמים' בה מתנסה האדם בתאוות רעות שגורמות לו לעבור במזיד על התורה. לעומתו לבן, מסמל את אותן עבירות שבאות בהיסח הדעת ובשוגג.

כלפי חוץ נדמה שעשו הוא הרוע המאיים יותר; הוא בא בגלוי להרוג ולרצוח. לעומתו לבן, בא כדואג ורחמן; הוא

מפרנס ואוהב את הילדים, אך כולנו יודעים שלבן הוא זה ש"ביקש לעקור את הכל". מול רוצח גלוי, קל יותר להלחם מאשר מול אויב סמוי.

טומאה זו שמקורה בלבן הארמי - אומר רבי נתן - גורמת לאדם 'להיות כבד', להתהלך בעצלות וברפיון-ידיים; היא מפילה תרדמה וחוסר רצון, גורמת לאדם להסית דעת ולשכוח מי ומה הוא. בעורמה ובתחבולה זו היא גוזלת את מיטב אוצרותיו של האדם, פי כמה מאשר הטומאה הגלויה גוזלת ממנו.

נתאר לעצמנו, קם לו אדם בבוקר. לפתע ניצב לו השטן ומתחיל להסית אותו למהוהו אסור חלילה. השטן יודע שהוא מהווה סכנה לאדם המחפש מפלט, אך התמנון המפלצתי הזה מנסה ללופתו בזרועותיו הארסיות. מנגד, האדם גם הוא מחפש דרכים להימלט, בורח כל עוד נשמתו באפו, זועק ומתפלל, ועושה כל אשר בידו שלא להיכשל.

לעומת זאת, הנה הוא קם בבוקר. הוא לא רואה שטן ולא נחש. יש לו סתם איזה מצב-רוח מדוכדך. הוא קצת ירוד. מין טמטום כזה שורה עליו. חושיו רדומים. הוא לא חש שהוא נתון במאבק מר ביותר, אבל בו בזמן גוזלים ממנו את אוצרותיו היקרים ביותר:

הנה הוא כבר הפסיד ברכות השחר, תפילות שחרית גם כן עברה חטופה וחסרת כוונה, הוא מפסיד שעות של אמונה ושמתחת המצוות, הוא מפסיד ומפסיד מבלי להרגיש כלום - והגרוע מכל, הוא אפילו לא חוזר על כך בתשובה, מצפונו שקט, אין לו הרגשה של עבירה.

יעקב אבינו קם ובורח מביתו של לבן!

הוא מלמד אותנו לדורות, לשים עין פקוחה על כל אותם אויבים סמויים שעובדים כאילו יחד אתנו ונראים כה אמינים; ללמוד לזהות אותם ולהיזהר ולברוח מהם.

פרשה זו מלמדת אותנו לפחד מאותם שגגות וטמטומים לב, לא פחות מאשר תבערת העבירות הגלויות - ואפילו אולי יותר; להתפלל ולבקש להינצל מהם, ולא לתת להיסח הדעת לעשוש אותנו.

ככל שנשים לב להישמר מאותם אויבים סמויים, כך נקבל את הסיוע העליון לשמירה מעולה.

(עפ"י ליקוטי הלכות, הלב ודם א)

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	מותר ל"ן	ליקוטי תפילות	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הימ"י
שבת	כסלו	ה"ב	ה"א	ה"א	זכרים	
א	ו	ט.	רכו	מה מו	ג	
ב	ז	טז:	רכח	מו מח	ד	
ג	ח	י.	רכט	מט נ	ה	
ד	ט	יא:	רל	נא נב	ו	
ה	י	יא:	רלא	נג נד	ז	
ו	יא	יא:	רלב	נה נו	ח	
ז	יב	יב:	רלג	נז נח	ט	

יום של הפצה

יא כסלו
לע"נ
ר' נחמן ב"ר שמואל ז"ל

אוצרות ברסלב

י"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'
ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
באר"ב 07148-8552121
מוקד הישועות 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

כל הפתרונות נמצאים בלב

רוחני או חלילה לאבדו. אי אפשר 'לנדנד' לצדיקים כל הזמן.

יתרה מזאת, לעצות בעבודת ה' דרושה חכמה עמוקה מאד שקשה מאד לבטא אותה במשפטים ובמילים. אנחנו זקוקים לעצות של הבנת הלב, עדינות הנפש, עצות שאי אפשר לקבל בשיחה של דקות ספורות.

אלא מה? העצה כבר נמצאת. בתוכנו!

בכל אחד מאתנו, בעומק לבו, חבוי מעיין נובע של עצות אמיתיות, עמוקות ונצחיות, כמו שכתוב: "מים עמוקים עצה בלב איש" (משלי ט). בכל אחד מאתנו יש חלק א-לוה ממעל, ככתוב: "צור לבבי וחלקי" (תהלים עג,ו). אפס כי העצות הללו מכוסות בשכבה עבה של תאוות, מידות רעות וטרדות, שהיצר הרע מכסה בהן את הלב שלנו.

אבל הבחירה בידינו! אם רק נחפש ונרצה מאד בכל הלב למצוא את העצה האמיתית, ונצעק לה: יתברך מעומק לבנו: "הורנו ד' דרכך אהלך באמתך" בבחינת "צעק לבם אל ה'" (איכה ב,ה) - נגלה את עומק העצות הטמונות בליבנו. ככל שהתפילה שלנו תהיה אמיתית יותר וקנה יותר, כך נגלה עצות עמוקות ובהירות יותר - יחד עם העצות של התורה הקדושה ושל הצדיקים שבכל דור - כיצד להגיע למשאת נפשנו: "לעשות רצונך בלבב שלם".

אמת, כבר יש לנו עצות למכביר; תרי"ג המצוות מכונות בזהר "תרי"ג עטין דאורייתא" (= עצות התורה). התורה ומצוותיה הן הן העצות האמיתיות להשגת ייעודנו בחיים - ואף על פי כן אנחנו עדיין צריכים הרבה עצות איך לקיים את התורה כראוי, איך להפנים את המידות הטובות שבה ואיך לעצב את האישיות שלנו לפי דרישותיה; ומעבר לזה - איך להתמודד עם הניסיונות היומיומיים, איך להפוך כל יום חדש על כל הקשיים האתגרים וההצלחות, לעוד שלב של קירבת האלוקים ש"היא הטוב האמיתי, וכל זולת זה שיחשבהו בני האדם לטוב, אינו אלא הבל ושווא נתעה" (מסילת ישרים פרק א).

גם את העצות בעבודת ה' אנחנו צריכים לקבל מהמומחים, מתלמידי החכמים והצדיקים שבכל דור, שיודעים לשאוב מעמקי התורה עצות והדרכות לכלל ולפרט, לפי השעה, האדם והמקום, כמו שכתוב בליקוטי מוהר"ן (ח"א, ט) שאי אפשר להגיע לחקר האמת אלא על ידי הצדיקים.

אל מי מגדולי הדור נפנה? מאילו צדיקים נקבל עצה? איך נפנה אליהם? איך ננסח את השאלות שלנו ואיך נבין את התשובות שלהם? בנוסף, גדולי הדור לא תמיד זמינים וישנן הכרעות דחופות הרובצות לפתחם; ובכלל, אם נתבונן, נראה שאנחנו בעצם זקוקים לעצה על כל צעד ושעל. יש לנו כל יום הזדמנויות חדשות לזכות באוצר

"צריכין לזעוק מן הלב לבד, בבחינת 'צעק לבם אל ה'" (איכה ב), בלי קול, בבחינת 'מעמקים קראתך ה' מעומקא דלבא.

"ועומק הלב זה בחינת 'עצות' כמו שכתוב: 'מים עמוקים עצה בלב איש'. ועל ידי זה נתגלין העצות שהם בחינת מים עמוקים, והיינו שיודעין בעולם ליתן עצה לנפשם - כל אחד ואחד מה שצריך".

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב, ה)

ייעוץ - תחום שהולך ונעשה נפוץ יותר ויותר; ייעוץ בחינוך, ברפואה, במחשבים, בהשקעות, במס, בשיפוצים, בתזונה, בעניינים משפטיים... במה לא.

אנחנו באים במגע יותר ויותר עם נושאים שאין לנו בהם מספיק ידע, וזקוקים לעזרת המומחים כדי לפתור בעיות שנוצרות מדי פעם.

מעתה הוגיעו עצמכם, אם אנחנו נזקקים לייעוץ בענייני העולם הזה שחולף כצל עובר, וכולם הם רק כלים ואמצעים לשרת את מטרתנו העיקרית בחיים - עד כמה אנחנו צריכים לחפש ולבקש עצות לעבודת ה' שהיא היא התכלית שבאמצעותה אנחנו קונים חיי נצח. אם מחפשים ייעוץ כיצד תוכנה מסויימת 'תעלה' ותפעל כראוי - בוודאי שאנחנו צריכים לדרוש ולבקש איך למלא את תפקידנו בעולם.

רבי בנימין פארבער

מאזין רבי ברוך לדברי איש שיחו, הנראה כיהודי פשוט, 'בעל מלאכה' - ואינו יודע את נפשו: 'אילו דיבורים קדושים! איזו דעת של אמת ואמונה! אין זאת אלא שכה עצום ונשגב כוחו של הרבי הקדוש מוהר"ן מברסלב להבעיר שלהבת טהורה שכזו בלב מקורביו!'

וכה זכה רבי ברוך להתוודע לדרכו הקדושה של רבינו.

בלילה היה קם מיצעו ומחיש פעמיו אל ציונו של סניגורן של ישראל רבי לוי יצחק מברדיטשוב, הטמון בעירו, ושם, לאורו של נר קלוש, שופך לבבו באמירת תיקון חצות ובהתבודדות.

לעתים מצטרף אליו חברו החסיד רבי יעקב פילמר, ושניהם יושבים באוהל הציון והגוים יחד בתורה. תקופה ארוכה נמשכה חברותא מופלאה זו, כשכל פעם, בעת שחששו שתרדמה תיפול עליהם - תחבו נר דולק בין אצבעותיהם והמשיכו ללמוד...

חסיד תם וישר זה זכה לקרב את אותו עובד ה' נלהב, רבי ברוך גלנט, לאורו של רבינו. היה זה כשראה פעם את רבי ברוך עומד בתפילה לפני קונו כשכולו צימאון לדבקות וקרבת ה', לחש רבי בנימין לעצמו, על פי הלשון המובאת במעשה משבעה בעטלערס ב'סיפורי מעשיות': "דאס הארץ געהערט צו דעם קוואל!" (= "הלב הזה, שייך למעין!").

הוא חיכה שרבי ברוך יסיים את תפילתו, ופתח עמו בשיחה לבבית, כשהוא דולה ומשקה אותו ממעיניו הנצחי של רבינו הקדוש.

בברדיטשוב חיו חסידים נלהבים הדבוקים בכל לבם ברכיבו הקדוש. ביניהם היה רבי בנימין שכונה 'פארבער' (=הצָבֵע) על שם מלאכתו - מלאכת צביעת בגדים.

רבי בנימין עובד ה' בהסתר היה, ונמנה עם תלמידיו של החסיד הגדול רבי אברהם בן רבי נחמן.

תמיד דבוק היה בבוראו, גם כשעסק במלאכתו היה מוחו משוטט בתורתו של רבינו, תוך כדי עבודתו, בהבערת היורה ובתוכה הצבע, היה מוציא מאמתחתו דפי 'ליקוטי מוהר"ן ו'ליקוטי הלכות' שנמצאו בכיסו, והוגה בהם בתום לב.

לא פעם, כשנכנס אדם אל בית המלאכה של רבי בנימין, גילה את ה'צבע' יושב בין דודי הצבע, חגור בסניר עבודתו, ומזיל דמעות כמים לפני ה'.

כשהיה מסיים את שעות עבודתו, היה רץ אל בית המדרש, נוטל מארון הספרים משניות, זוהר, שולחן ערוך ותהילים, מתיישב בקרן זוית, ושוקע כולו בעבודת בוראו.

טיפה את האמונה, והיא תהיה האומנת שלך

(עפי' ליקוטי מוהר"ן ח"א קנח)

הצלה כפולה מגיא צלמוות

שהחזרתני לחיים! ההחלמה שלי אינה לטובת" - - -
 התברר שסחרוב נכנס לדיכאון עמוק, והמשאלה
 היחידה שלו היא ללכת אחרי אשתו ושני ילדיו שנספו
 בשואה - - -

לא הועילו שום דיבורים ושכנועים; הוא הלך ושקע יותר
 ויותר, וכל ההישגים הרפואיים החלו להתפוגג בעקבות
 מצבו הנפשי החמור.

באחד הימים ביקש סחרוב להפגש עם איזה יהודי. מאז
 השואה האיומה עדיין לא ראה צורה יהודית. ד"ר מילר
 חיפש ומצא במחלקה אחרת בבית החולים את רבינו
 קוטלר יהודי בגיל העמידה שהיה רב בעיירה פולנית
 לפני המלחמה, הלה עבר ניתוח קשה, וכעת הוא כבר
 יכול לרדת מהמטה.

רק הבחין סחרוב ביהודי בעל הצורה הניצב לצידו בחיך
 משובב לב, צהלו פניו ועיניו אורו. וכאן החל שוב מהפך
 חיובי: הרב קוטלר הרעיף עליו דברי עידוד ונחמה בלתי
 שגרתיים, שפעלו כמטה קסמים והביאו להחלמתו
 המושלמת של ד"ר סחרוב בגוף ובנפש!!!

בעיני ד"ר מילר היה זה פלא גדול - כיצד הצליח היהודי
 החרדי לעשות את אשר לא הצליחו המומחים והמנוסים
 בתחום בריאות הנפש. הסוד התגלה לו באחד הימים,
 כאשר סחרוב תירגם לו את עיקרי דבריו של קוטלר.

לדבריו, אותו קוטלר השתייך לכת הסידיית ואת רבו
 הוא קורא בשם רבי נחמן. קוטלר סיפר שברגעים
 הקשים ביותר במחנה מיידאנק, שם שהה, החזיק מעמד
 רק בזכות צו עליון שציוה רבי נחמן חודשיים לפני
 הסתלקותו והוא: "אהה! יהודים! אל תתייאשו!!!"

את המסר שמשפט זה מגלם בתוכו, הוא הצליח למסור
 גם לסחרוב המדוכא, הרצוץ והשבור, והמשפט הקדוש
 הזה הוא שהביא להצלתו הכפולה.

(על פי עדות בעל המעשה בספר 'שיאפות, ירושלים תשס"ג)

בתור אותו חולה סופני המיועד לניסוי המדובר. סחרוב
 אמנם היה באותה עת 'מוזלמן' אמיתי, מטושטש וכמעט
 חסר הכרה. בקושי סחבו אותו לתוך מכונתו האישית
 של ד"ר מילר, ובמשך כל הדרך עד לברלין פניו היו
 מחוסרות הבעה.

בבית החולים הממשלתי בברלין הנאצית התחיל ד"ר
 מילר את המלחמה להצלת חייו. מלאכת הריפוי היתה
 קשה למדי, היו אצלו סיבוכים קשים בלב ובכליות, ובכל
 יום התגלו בעיות בלתי צפויות מכיוונים שונים ומשונים.

עברו כמה שבועות, ואט אט החלה להסתמן הטבה
 במצבו של החולה, אלא שזו הביאה עמה דאגה חדשה
 וחמורה: כאשר סחרוב יחזור לאיתנו, יהיה על ד"ר מילר
 להביאו בחזרה לאושוויץ, שם דינו ייחרץ למוות. לא
 היתה ברירה, וד"ר מילר האט בכוונה את קצב ההחלמה
 שלו, בכדי למנוע את הסכנה.

והנה באה הישועה הגדולה: ביום בהיר אחד נכבשה
 גרמניה הנאצית בידי צבאות הברית. תהליך שיקומו
 של סחרוב החל לצעוד בצעדי ענק, עד שברגע מסויים
 החולה אף ביטא את המילה: 'מילר! היה זה סימן מובהק
 שסחרוב חזר לדבר וזכרונו פועל... ד"ר מילר ניגש אליו
 מיידית וניסה ללחוץ את ידו.

אך לפתע אירעה תפנית מדאיגה: סחרוב החל לרעוד
 בכל גופו, כאילו איזו חרדת אימים נפלה עליו. שפתיו
 התהדקו כבעויות, והוא אמר חרש: "אינני שמח כלל

לד"ר פרידריך מילר מהעיירה 'האללה' הסמוכה לברלין,
 היתה סיבה מספקת לחשוש לחייו, עם עליית המפלגה
 הנאצית לשלטון. למרות שנשא שם גרמני מובהק ולא
 השתייך לעם היהודי, הרי שהסבא שלו היה יהודי!
 ולרשעים האלה היה די בכך כדי ללכודו ולשלחו למחנות
 ההשמדה כפי שעלה בגורלם של כל יהודי גרמניה.

אולם שפר לו גורלו של ד"ר מילר, והארכיון העירוני
 נשרף שנים ספורות לפני כן, כך שלא נשארה שום הוכחה
 שהוא נצר לעם היהודי. אך הניצוץ היהודי שבקרבו
 לא נתן לו מנוח, הוא החליט: "השלטונות משמידים
 מיליונים, הרי אני חייב להציל לפחות יהודי אחד!"

בצעד נועז הוא הצטייד במסמכים מתאימים ועשה את
 דרכו לגיא ההריגה, אל תוך אושוויץ הנוראה, שם סיפר
 לנאצים שהוא עורך כעת ניסוי מחקרי חשוב, האם
 אפשר לרפא אדם כשהוא במצב סופני וכמעט מת...

בתחילה הם סירבו לתת את ידם 'חס וחלילה' להצלת
 יהודי, אך לאחר משא-ומתן ארוך הם התנו לצורך כך
 תנאי אכזרי: אם החולה אמנם יתרפא - על ד"ר מילר
 להחזירו מיד לאושוויץ!!!

ד"ר מילר נכנס למחנה, משוטט בין הבלוקים, ופתאום
 הוא נעצר תחתיו כהלים רעם, מסרב להאמין את מי עיניו
 רואות... היה זה ידידו הטוב ד"ר סחרוב היהודי, עמו למד
 בפקולטה הרפואית בברלין.

כלפי חוץ החביא את רגשותיו, הוא רק בחר בד"ר סחרוב

השבוע לפני...

השבוע לפני 96 שנה

■ דרשת 'סעודה שלישית' בלתי נשכחת

בסוף שנת תרע"ד, לאחר נסיעה רבת הרפתקאות ומלאות מהמורות הגיע לאומן מקורב 'טרי' - הבחור לוי יצחק בנדר, שעזב את פולין הנתונה בשיאה של מלחמת העולם הראשונה. עם הרכבת האחרונה הצליח לפלס דרכו לאוקראינה, עד שרגליו דרכו באהל הציון הקדוש באומן.

ימי ראש השנה תרע"ה עברו עליו בהתרגשות עצומה כאשר הוא מהלך בין זקני החסידים באווניים כרויות וקולט את תורתם, שיחם, שישגם ועבודתם. ברבות הימים הפך למעתיק השמועה, ומסר לדורות הבאים את כל אשר שמע וראה באומן בדיוקנות מרובה, כשהוא משתדל להנחיל לקהל שומעיו דוגמאות מוחשיות של עובדי ה' שמהם ילמדו וכן יעשו.

במשך כל ימי החורף הוא ניצל כל שעה וכל רגע כדי ללמוד מתורתה של ברסלב, לשאוב 'שיחות' והדרכות, כשהוא מתאבק בעפר רגליהם של זקני אנשי שלומנו שקירבוהו בחיבה, עד שבסוף דבק ברבי אברהם ב"ר נחמן מטולטשין.

בשבת פרשת ויצא שנת תרע"ה התארח רבי לוי יצחק בעיר ברסלב אצל החסיד רבי מוטל שוחט, שכשמו כן היה, שוחט במקצועו, כאביו רבי משה. רבי מוטל היה חתנו של רבי נחמן בן מוהרנ"ת, והרגשה מיוחדת היתה לו בספר 'ליקוטי הלכות' שחיבר חותנו-זקנו מוהרנ"ת.

היה זה ליל שבת קודש חורפי אוקראיני, כזה שניתן להספיק בו הרבה... בחצות לילה קמו השניים משנתם, ולאחר עריכת 'תיקון חצות' נלהבת התיישבו בצוותא ללמוד. רבי מוטל ליבן עם רבי לוי יצחק את אחת ההלכות היסודיות בליקוטי הלכות, הלכה ד' מהלכות מתנה, בה מפרש מוהרנ"ת את כל פרשת השבוע - פרשת ויצא, ביריעה ארוכה המשתרעת על פני כעשרה עמודים, מלאה דברים בווערים כאש, על יקר ערך המצוות, עבודת השם בדרך הצדיק האמת, הסכנה הטמונה ב'מדומה' של העולם הזה, ועוד עניינים העומדים ברומם של עולם.

לקראת צאת השבת, בעת שהחסידים התאספו לסעודה שלישית, כווד רבי מוטל לדרוש בפניהם, כנהוג בברסלב. דבריו היו כמובן מתוך הלכה זו שלמד בחצות לילה עם רבי לוי יצחק, והוא הוסיף במתק לשוננו דברים מופלאים.

דרשה זו נחקקה בלבו של רבי לוי יצחק לעד; למעלה משבעים שנה היו אצלו הדברים מאירים ושמהם כבשעת אמירתם, ולכשהיה מזכיר את השבת המופלאה הזו, עם הדרשה הנפלאה בסיומה, היה מדיגיש שדרשה כזאת אי אפשר לשכוח לעולם.

כארבע שנים לאחר מכן, בעת פרעות הבולשביקים ימ"ש, בפוגרום האכזרי שערכו בעיר ברסלב, נרצח רבי מוטל הי"ד. הנתנו היה החסיד רבי נתי ב"ר אברהם שטרנהרץ זצ"ל.

לחידודא

חידה מס' 73

מי מתלמידי מוהרנ"ת נהג שלא להוסיף מלח למאכלו?

הפתרון לחידה מספר 72

מי מתלמידי מוהרנ"ת תרם את שני הרובלים הראשונים לבניית הקלויז?
 - רבי מנחם מנדל מלדיז'ין
 (כוכבי אור, שיחות וסיפורים, נד)

זכה בהגרלה לחידה מס' 71

שמואל שפירא, בתי אונגרין 305, ירושלים.
 בסך 50 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'
 רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000.
 לאחר בחינת השפה, תקשוני 1-9-2-1 והשאירו הודעה.
 בין הפותרים נבונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

